

[Lysholm Christensen]

Men jeg har et lille opklarende spørgsmål til kulturministeren. I betænkningen har ministeren henledt opmærksomheden på et forhold omkring friskolers og private grundskolers mulighed for tilskud til dækning af udgifter til køb af børneteater og opsøgende teater. De nugældende regler giver ikke sikkerhed for, at disse 10 pct. af de undervisningspligtige elever kan nyde godt af den ordning; det er nemlig op til kommunernes gode eller mindre gode vilje at få disse skoler med i ordningen.

Ministerens skriver i betænkningen, at en tilsvarende bestemmelse, altså en bestemmelse, som skal ligestille disse skoler med folkeskolen, kan forventes optaget i det cirkulære, som skal udarbejdes i tilknytning til lovforslagets § 24, og mit spørgsmål til kulturministeren bliver da: Hvilke planer har ministeren om at opfylde det løfte, som er givet her, og hvornår kan de frie grundskoler se frem til en ligestilling med folkeskolen på dette område?

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil gerne først takke ordførerne, især for de venlige bemærkninger. Jeg vil gerne kvittere ved at sige, at ordførerne på samme måde har bidraget meget konstruktivt til, at vi kunne nå det resultat, som nu betyder, at syv partier her i Folketinget, som det allerede er nævnt, står bag teaterloven.

Jeg vil også gerne takke formanden særskilt, der, som alle ved, har en særlig stor opgave, når der er så mange deputationer, der ønsker at møde frem i udvalget. Men tingene er blevet afviklet planmæssigt og til tiden på trods af den meget store byrde.

Jeg kan med det samme sige, at der er god grund til også at takke folkene i Kulturministeriet, som jo har haft et omfattende arbejde med at belyse og besvare, vurdere, analysere de mange spørgsmål og kommentarer, som er rejst i forbindelse med teaterloven.

Til hr. Glistrup og hans synspunkter vil jeg blot sige, at de var en klar understregning af, hvorfor Fremskridtspartiet ikke stemmer for denne lov, og det er jeg ikke spor misundelig over.

Det er rigtigt, som flere har sagt, at dette er afslutningen i denne omgang på en meget lang debat om teaterlivet i Danmark. Det er naturligvis ikke meningen, at debatten skal standse; det vil altid være godt med en levende debat om

forskellige samfundsanliggender. Men nu har vi nået det resultat, som mange har søgt frem imod og mange i øvrigt efterlyst, en teaterlov, der på en række områder imødekommer nye behov og nye synspunkter hos befolkningen og i teaterkredse.

Jeg minder også om, at hele sagen jo har taget udgangspunkt i den betænkning, som en række teaterfolk selv har været involveret i, og hvori der indgik en række forslag, som vi har taget hensyn til for en dels vedkommende ved udformningen af lovforslaget. Men vi har også taget højde for, at der, siden betænkningen så dagens lys, er sket mere i kraft af den almindelige udvikling, og derfor tror jeg som andre ordførere, at vi har en teaterlov, der passer til tiden og til fremtiden.

Der er ingen grund til for mit vedkommende at sige meget om ændringsforslagene. Det synes jeg er belyst så godt af dem, der har været oppe før mig. Jeg vil blot sige om et par af dem, hvoraf det ene drejer sig om spørgsmålet om egnsteatrene, at den debat, vi har haft om egnsteatrene i tilslutning til lovforslagets oprindelige formulering, klart har vist, at det er vanskeligt at definere og håndtere egnsteaterbegrebet, og at der også i teaterkredse og i faglige kredse ud over de politiske er klart forskellige synspunkter om egnsteatre. Derfor er jeg glad for, at vi i fællesskab er nået frem til en ordning, hvor vi nu igennem en 2-års-periode mere konstruktivt og konkret kan få vurderet egnsteaterbegrebet og finde en løsning på de spørgsmål, der har været rejst under den hidtidige debat.

Jeg vil også sige om det ændringsforslag, der betyder, at der til Teaterrådet nu knyttes et kontaktorgan, at det jo har til formål at sikre en bredere repræsentation i selve Teaterrådets sammensætning, men også at Teaterrådet får en kreds af personer, nemlig kontaktorganet, hvor man kan drøfte teaterfaglige anliggender.

Jeg mener, at Teaterrådet i tidens løb har været angrebet hårdere, mere barskt, end rimeligt er. Man skal huske, at det har en vanskelig opgave. Men jeg tror, at den udgang, vi nu har fundet på disse spørgsmål, vil give Teaterrådet en stærkere placering i teaterverdenen fremover.

Med denne lovgivning, når den vedtages, siger vi også farvel til Det Kongelige Teaters tilsynsråd, men vi har forpligtet hinanden på, at vi finder en samarbejdsform, en kontaktmulig-